

ter (Rømø o. 1890; 36). Ensian indgår i magiske råd mod sygdom hos kvæg og svin og mangler ved mælken, der skyldes forhekselse (37). Får hunden ensianrod i et stykke brød, gør den aldrig oftere ad folk (38).

Saften af bredbægret ensian kan i stedet for humle sættes på øl (1800; 39). – På Færøerne har man lagt ensian i sengen mod lopper (40).

LITTERATUR: (1) 343 45,113,152f; (2) 15 42,44,53, 80; (3) 348b 25; (4) 841 1577,23; (5) 328f 1,200; (6) 340 97; (7) 748 90ff; (8) 718 1838,204; (9) 747 97–102,105,112–14,116,138f; 348 33; 599b 1,302; (10) 488 o 301f; (11) 488 o 163; (12) 764 1,13; (13) 488 o 237 sml. 281 (slutn. 1600-t); (14) 488 o 230f; (15) 488 o 209f,219,249; (16) 328f 1,47f,49; (17) 328f 1, 214; (18) 488 o 163; 328f 1,209 sml. 273 183 (pulv. i vin); (19) 464 iflg. 637 1925,136; (20) 739 2,220; 518 185; (21) 488 o 151 jf. 228e 2,255 (»kolikpulver« af roden); (22) 328f 1,46; (23) 328f 2,32 jf. 49,150; (24) 445 1828,1,16; (25) 273 183f jf. 180,204; (26) 747 115; (27) 488 o 243,167; (28) 488i 6,2,440; (29) 217 8; (30) 82 87; (31) 739 2,1800,220; 328f 2,246; (32) 83 34,36,47,53,57–59,74; (33) 599b 1,302; (34) 328f 1,59 og 2,224; (35) 83 288,301f311; (36) 594 1,1892, 178; 884 1894,164; (37) 328f 1,34 og 2,242; (38) 488i 6,1,70; (39) 739 2,217; (40) 752 99.

PROSA OG POESI

Ensian står på tå og spørger udfordrende himlen: »Tør du virkelig kalde dig blå?« Kaj Munk (1). Af ensianens dybe blomsterbæger · drak Eva morgendug i Edens have. · · Dybt blåner tungtsind, bittert ånder sorgen · af disse blomsterbægre, aldrig tømte Valdemar Rørdam (2).

LITTERATUR: (1) 616 15; (2) 789n 147.

Tusindgylden, *Centaurium*

Den smukke MARK-TUSINDGYLDEN, *Centaurium umbellatum*, er temmelig alm. på gærder, høje enge, marker, langs veje; de firkantede 10–40 cm høje stængler bærer ovale blade og øverst en kvast af rosenrøde femfligede blomster. STRAND-TUSINDGYLDEN, *Centaurium vulgare*, bliver 5–30 cm høj, har linieformede og lidt mindre blomster; alm. ved kysten: hvor den salt så slår ind · tør tusindgylden friste · sit spæde liv med røde stjernekviste Valdemar Rørdam. Hyppig på lave enge ved stranden er den 2–25 cm LIDEN TUSINDGYLDEN, *Centaurium pulchellum*, med gaffelgrenede stængler og stilkede, meget små blomster.

Tusindgylden begyndelsen af 1500-t ff (dwsengwilen ørth), en oversættelse af det latinske slægtsnavn opfattet som bestående af centum = hundrede og aureum = gylden, slægtsnavnet stammer imidlertid fra græsk, opkaldt efter en kentaur Chiron, der opfostrede lægeguden Asklepios; da tusinde er et populært udtryk for »mange« ændrede man »hundredgylden« til tusindgylden. 1400–1800-t blev navnet efter tysk aurum, aurin etc. omtydet til *agerrune*, -rønne o. 1450–1800-t. St. Olavs græs slutningen 1400-t–1800-t måske efter anvendelsen som lægeplante, jf. *tusinddyder* 1546–1821 – »denne urt er vel liden af sin vækst... men dersom vi betragter dens kæfter og virkninger, da er det vitterligt, at den overgår mange store urter, og derfor er den også på dansk kaldt tusinddyder« (1648). Jordgalde 1596–1721 ved på grund af plantens bitre smag jf. *agerhumle* o. 1619–o. 1700 og *agerpors* 1623–1821, blev sat på øl som humle og pors; *gyldenkrud* 1800, om drogen: *fortryllelse* 1800, *svejtserte* 1838 og *hundredtusindgylden*; *koldegræs* 1820 blev anvendt mod kolden = malaria; *brændevinsblomst* Blokhus NVJylland, blev sat på brændevin.

LITTERATUR: 689 1,309–11; 698 1648,193.

LÆGEMIDLER

I nogle opskrifter kan 'tusinddyder' også gælde tusindfryd (s. 303).



Mark-tusindgylden.
Flora Danica,
1777.